

Temps Ordinari - Setè diumenge

Per Josemi E el dl., 13/02/2023 - 00:00

[Lv 19,1-2.17-18](#)

[1Co 3,16-23](#)

[Mt 5,38-48](#)

Ja a tocar de la Quaresma. Dimecres vinent començarem aquest temps d'aprenentatge i exercici. De posar atenció com volem viure. De veritat. Com poder fer més autèntica i cristiana la nostra vida.

A les portes de la Quaresma, avui, diumenge, escoltem aquest evangeli que ens disposa i ens prepara per fer honestament aquest tram de camí. De fet, la celebració d'avui ens pregunta si estem disposats a prendre'ns seriosament aquesta pujada a Jerusalem. O preferim seguir enredant i distraient-nos pel "camí cap enllloc".

1.- El nostre món. La realitat ens diu...

Potser estem previnguts –i necessàriament previnguts- que cal estar a l'aguait. Que no ens deixem trepitjar. Que massa cops hi ha qui s'aprofita. Que no sempre respectem, tots, les regles dels jocs... I qui bada, perd. En una altre graó, ens anem familiaritzant amb avisos que diuen que "la millor defensa és l'atac". O que la vida és una carrera, on, gairebé, tot s'hi val amb tal d'arribar dels primers. I que qui té més força (influència, poder, economia, ressò...) pot fer el que vol. Potser acceptem que cadascú va a la seva, i tonto l'últim. O qui no funciona així.

Fins i tot podem arribar a pensar que aquesta és la nostra realitat. El nostre món.

Ben segur, hi ha una important dosi de tot això. Però no és la realitat tota. Possiblement, ni la major part!! Hi ha una altra música. Que mai no deixa de sonar. Però cal estar ben atent per sintonitzar-la.

2.- Vull ser bo.

Ja fa molts anys, quan començàvem a alarmar-nos pel fenomen "skin head", em va impressionar molt que en una entrevista a un membre d'un d'aquests grups, aquell jove afirmés "Vull ser dolent!"

Amb molta modèstia, i ensopegant sovint, els seguidors de Jesús volem dir "vull ser bo". Bàsicament, vull ser bo. Amable, solidari, servicial, proper i cordial. Malgrat diguin que això sona ingenu, innocent, somiatruites, i no sé quantes coses més.

3.- Però jo us dic...

Potser el que més escoltem sigui el discurs de la por. De l'egoisme. De la desconfiança i la força. Potser sí.

I Jesús ens retorna a nosaltres mateixos. A la bondat de la que venim. A l'amor que ens ha donat la vida. Al terra que sosté la nostra vida i la nostra esperança. Al batec del que hem sortit.

Però jo us dic...

Quina força té aquesta expressió!! Val la pena agafar-se a ella!! Fer peu en ella.

Que diguin el que vulguin. I que pensin el que pensin.

Però jo us dic...

...que val la pena triar la bondat.

Que podem posar amor en tot el que fem i vivim.

Que les persones som, totes, filles del mateix Pare.

Que aprenem a viure, tot vivint. I que viure sense estimar és, ja, estar mort.

Que tots i totes som fills i filles d'un amor, perdó, paciència... incondicional per part de Déu Pare. Vivim gràcies a l'entrega que Jesús fa de la seva vida. Ni més ni menys. aquesta vida rebuda, així, cal compartir-la. Donar-la. Oferir-la. Tots som germans.

Però jo us dic...

Que val la pena voler ser bo. I aprendre cada dia a ser bo i posar en joc la bondat.

Que té més força l'aigua del riu per modelar la pedra, que un cop de puny.

Que mai –mai- vencerem el mal amb una altre mal. Ni tan sols lluitant contra ell.

Només la sobreabundància d'amor i de vida tenen futur.

Que l'única cosa que importa a la vida és estimar. I ningú no té amor més gran que el qui dona la seva vida.

Sigueu bons, com ho és el Pare.

Cert que hi ha moltes altres emissores que emeten missatges ben diferents. Cert. I, a cops, tenen molta difusió. Cert. Però jo us dic...

I aquest "Però jo us dic..." té força suficient per mantenir desigs i voluntats, sobre tants discursos i sobre tantes reaccions... desencertades.

4.- Perquè Déu és així.

¿Quines heroiques raons ens haurien d'aconsellar voler ser misericordiosos i estimadors?

Potser sí podríem trobar-ne alguna raó propera i pràctica. ¿Eficaç? ¿Raonada? Potser sí.

Però Jesús ens ho proposa per un únic motiu: Déu és així. Perquè Ell és així. Sigueu com Ell.
Com a fills, estem cridats a ser com Ell. Mirar-nos en Ell. Aprendre a ser i viure com Ell.
Sigueu misericordiosos, complets, unificats... com ho és el Pare bo.
Ell és així. I ens ofereix créixer en el seu amor. En la seva bondat. En el seu viure.
Ja és així, com volem viure?

Bona Quaresma! Aprofitem-la.

ETIQUETES

REALITAT BONDAT AMOR VIURE
